

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/38/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415212307
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4415212307.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobcu: Slovenská konsolidačná a.s., Cintorínska 21, Bratislava, IČO: 35 776 005 proti žalovanému: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, za účasti intervenienta na strane žalovaného JUDr. Jozefa Ivančíka, súdneho exekútora, so sídlom Nové Zámky, Výpalsko 2, o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové zámky zo dňa 15. júna 2021 č. k. 18C/214/2015-364 v spojení s opravným uznesením zo dňa 4. marca 2022 č.k. 18C/214/2015-419 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **m e n í** takto:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 7 041,80 eura s úrokmi z omeškania vo výške 5,05% ročne od 25. 03. 2015 až do zaplatenia a to všetko do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia a vo zvyšku súd žalobu zamietá.

Žalobcovi sa voči žalovanému a intervenientovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 72,98%.

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a rozhodol, že žalovaný a intervenient majú nárok na náhradu trov konania a trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške trov konania súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 2 písm. a) b), § 3, § 4 ods. 1 písm. a), § 9, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, § 19 zák. č. 514/2003 Z.z., § 415, § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 16a ods. 1 - 8, § 36 ods. 8 zák. č. 233/1995 Z.z. a uviedol, že z návrhu na začatie exekučného konania a z upovedomení o začatí exekúcie EX 606/2004, resp. EX 3064/2002 mal súd preukázané, že exekúciu vo veci oprávneného - Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s. voči povinnému spoločnosti Compacta Agro a.s. začal súdny exekútor Y. R. U.. Z exekučných príkazov EX 606/2004, resp. EX 3064/2 mal súd preukázané, že v exekučných konaniach pokračoval JUDr. Jozef Ivančík. Z pokladničných dokladov O. banky mal súd preukázané, že trovy exekúcie v oboch exekučných konaniach boli XX. XX. XXXX vložené na účet súdneho exekútora Y. U.. Z listu JUDr. Ivančíka zo dňa 17. 01. 2013, ktorý bol žalobcovi doručený dňa 24. 01. 2013 mal súd preukázané, že exekútor JUDr. Ivančík oznámil žalobcovi, že preplatok na trovách exekúcie si treba nárokovať od Y. U.. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi Všeobecnou zdravotnou poisťovňou a.s. ako postupcom a Slovenskou konsolidačnou a.s. ako postupníkom zo dňa 16. 04. 2012 mal súd preukázané, že na žalobcu bola postúpená pohľadávka voči spoločnosti Compacta Agro a.s. Zo žiadosti o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 19. 09. 2014, ktorá bola žalovanému doručená dňa 26. 09. 2014 mal súd preukázané, že žalobca v súlade

so zákonom 514/2003 Z.z. vyzval žalovaného na náhradu škody, ktorú mal spôsobiť súdny exekútor JUDr. Jozef Ivančík v celkovej výške 7 041,80 eura. Z oznámenia o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 24. 03. 2015 mal súd preukázané, že žalovaný nevyhovel žiadosti o náhradu škody pre nesplnenie zákonných predpokladov vzniku nároku na náhradu škody uvedených v zákone č. 514/2003 Z.z. Z oznámenia intervenienta a z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra mal súd preukázané, že exekučné konanie EX13064/2002, ktoré bolo vedené JUDr. Ivančíkom bolo pôvodne vedené Y.. U. pod č. EX3064/2002, v uvedenej veci vydal Okresný súd Nitra v konaní Er4861/02, EX3064/2002 oprávnenému Všeobecná zdravotná poisťovňa, pobočka Nitra poverenie na výkon exekúcie dňa 04. 12. 2002. Súdnym rozhodnutím mal súd preukázané, že by v uvedenej veci došlo k rozhodnutiu o zmene oprávneného. Z oznámenia intervenienta a z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra mal súd preukázané, že exekučné konanie EX10606/2004, ktoré bolo vedené JUDr. Ivančíkom bolo pôvodne vedené Y.. U. pod č. EX606/2004, v uvedenej veci vydal Okresný súd Nitra v konaní 9Er/53/2004, EX606/2004 oprávnenému Všeobecná zdravotná poisťovňa, pobočka Nitra poverenie na výkon exekúcie dňa 16. 03. 2004. Súdnym rozhodnutím mal súd preukázané, že by v uvedenej veci došlo k rozhodnutiu o zmene oprávneného. Z upovedomenia o zastavení starej exekúcie, ktoré vydal JUDr. Ivančík dňa 05. 03. 2020 vo veci EX13064/2002 (sp. zn. súdu 4861/02) mal súd preukázané, že JUDr. Ivančík upovedomil oprávneného - Slovenskú konsolidačnú a.s., teda žalobcu v tomto konaní, že exekúcia v uvedenej veci bola zastavená podľa § 2 ods. 1 písm. a zákona č. 233/2019 Z.z., pretože uplynula rozhodná doba. Z námietky proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie zo dňa 21. 04. 2020 mal súd preukázané, že Slovenská konsolidačná a.s. podala voči upovedomeniu o zastavení starej exekúcie námietky preto, že Slovenská konsolidačná a.s. nie je účastníkom exekučného konania - zmena účastníka konania môže nastať len na základe právoplatného rozhodnutia súdu o zmene účastníka konania. V námietke je uvedené, že Slovenská konsolidačná a.s. sa nikdy nestala účastníkom predmetného exekučného konania. Z námietok proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie zo dňa 03. 03. 2020 mal súd preukázané, že voči upovedomeniu starej exekúcie v uvedenej veci podala námietky aj Všeobecná zdravotná poisťovňa a uviedla, že upovedomenie obsahuje chybné označenie oprávneného. Z upovedomenia o zastavení starej exekúcie EX10606/2004, sp. zn. súdu 9Er/53/2004 zo dňa 28. 07. 2020 mal súd preukázané, že súdny exekútor JUDr. Ivančík upovedomil oprávneného - Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s., že exekúcia v uvedenej veci bola zastavená podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z.z., pretože uplynula rozhodná doba.

1.2. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca sa až do rozhodovania súdu nestal účastníkom konania vo veci EX13064/2002 ani EX10606/2004. Súdnym rozhodnutím mal súd preukázané, že by v uvedených konaniach došlo k rozhodnutiu o zmene oprávneného podľa príslušných ustanovení Exekučného poriadku. Pokiaľ ide o námietku žalovaného v súvislosti s nedostatkom pasívnej legitimácie žalovaného v tomto konaní, súd konštatoval, že sa s ňou dostatočným spôsobom vysporiadal vo svojom prvom rozsudku v uvedenej veci (pozri bod 38 a 39 odôvodnenia prvého rozsudku), Krajský súd v Nitre vo svojom zrušujúcom uznesení argumentáciu súdu prvej inštancie v tejto časti nespochybnil. Súdnym rozhodnutím mal súd preukázané, že žalovaný súvisiacou s koncentračnou zásadou, teda s tým, že intervenient predložil svoje vyjadrenie k veci resp. požadované doklady neskoro. Súdnym rozhodnutím mal súd preukázané, že žalovaný v konaní nevyužil ustanovenie § 153 ods. 1 a 2 CSP a dokazovanie vyhlásil za skončené až na pojednávaní dňa 15. 06. 2021. Súdnym rozhodnutím mal súd preukázané, že v obidvoch súdnych konaniach trovy exekúcie vymohol Y.. U. bez toho, aby vo vymáhaní v ďalšej časti pohľadávky pokračoval. Tak ako uviedol vo svojom rozhodnutí Krajský súd v Nitre, predpokladom na odmenu exekútora a náhrada jeho hotových výdavkov sa viaže ku konkrétnej exekúcii a nie je vlastníctvom ani majetkom exekútora, pokiaľ nie je právoplatne rozhodnuté o trovách exekúcie. Je teda otázne, či si mohol Y.. U. ponechať trovy exekúcie v uvedených prípadoch za situácie, že pohľadávky oprávneného nevymohol. Súdnym rozhodnutím mal súd preukázané, že účelom exekučného konania nie je v prvom rade uspokojiť trovy súdneho exekútora, ale vymôcť pohľadávku oprávneného, za situácie keď Y.. U. pohľadávku oprávneného nevymohol a napriek tomu si trovy exekúcie ponechal, nepostupoval minimálne v súlade so zásadou dobrých mravov. Súdnym rozhodnutím mal súd preukázané, že JUDr. Ivančík postupoval pri preberaní spisov od Y.. U. v súlade s Exekučným poriadkom, metodickým pokynom upravujúcim postup náhradníka exekútora pri vykonávaní súpisu stavu exekučných spisov a smernicou Slovenskej komory exekútorov. Postup pri preberaní spisov podrobne popísal v svojom podaní zo dňa 03. 08. 2020 (č.l. 283 spisu), žalobca nepoukázal na žiadne konkrétne pochybenie súdneho exekútora podľa uvedeného prehľadu. Súdnym rozhodnutím mal súd preukázané, že žalovaný sa v tejto časti v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou žalovanej strany. Súdnym rozhodnutím mal súd preukázané, že JUDr. Ivančík nemohol v uvedených exekúciách pokračovať preto, že Okresný súd Nitra nerozhodol o zmene účastníka konania v exekučnom konaní po postúpení pohľadávky z pôvodného oprávneného, teda spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s., na

žalobcu. Súd konštatoval, že na účte Y.. U. neostalo po prebratí agendy JUDr. Ivančíkom dostatok finančných prostriedkov, z ktorých by mohol JUDr. Ivančík uspokojiť svoj nárok na trovy exekúcie v uvedených prípadoch. Podľa Exekučného poriadku náhradník súdneho exekútora nezodpovedá za škodu spôsobenú pôvodným súdnym exekútorom, podobný názor vyslovil Krajský súd v Nitre vo svojom rozhodnutí 8Co/69/2019-202 zo dňa 17. 09. 2020. Ak by súd žalobe žalobcu vyhovel, porušil by tým toto ustanovenie Exekučného poriadku. Súdny exekútor JUDr. Ivančík potupoval pri prebratí spisov od Y.. U. v súlade so zákonom, metodickým pokynom upravujúcim postup náhradníka exekútora pri vykonávaní súpisu stavu exekučných spisov a smernicou Slovenskej komory exekútorov. Žiadnu škodu žalobcovi nespôsobil, za škodu spôsobenú pôvodným súdnym exekútorom nezodpovedá, a preto žalobu zamietol v plnom rozsahu. O nároku na trovy konania a trovy odvolacieho konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP s prihliadnutím na 262 ods. 1 CSP. Žalovaný a intervenient boli v konaní úspešní v plnom rozsahu, súd im teda priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie, odôvodniac ho tým, že napadnuté rozhodnutie je vydané v rozpore s § 389 ods. 1 písm. b) CSP, v zmysle ktorého súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Žalobca považuje rozhodnutie súdu za nesprávne z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Z rozsudku odvolacieho súdu sp. zn. 9Co/174/2018-192 zo dňa 04. 04. 2019 vyplývajú právne závery, ktoré súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí nerešpektoval, preto postupoval v rozpore s § 391 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe, pričom neuviedol dôkladné odôvodnenia tohto odklonu, preto postupoval v rozpore s § 220 ods. 3 CSP. Žalobca má za to, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je nedostatočné a z pohľadu dikcie CSP nespĺňa elementárne nároky na právnu kvalitu súdneho rozhodnutia. Súd prvej inštancie v argumentačnej časti rozsudku minimalizoval svoje úvahy do niekoľkých viet v bodoch 37. až 43. v podobe jednoduchých konštatácií bez zrozumiteľného dôvodovania uvedených právnych záverov. V bode 39. odôvodnenia súd konštatuje, že pôvodný súdny exekútor Y.. U. trovy exekúcie vymohol bez toho, aby o vymáhaní ďalšej časti pohľadávky pokračoval. Žalobca má za to, že predmetné tvrdenie súdu skutkovo nemôže obstať, nakoľko v súdnom konaní sa súd nezaoberal faktickým a právnym postupom Y.. U. pri vymáhaní dotknutých pohľadávok pokiaľ ide o otázku „pokračovania“ vo vymáhaní pohľadávok oprávneného. Táto otázka nebola ani predmetom posudzovania či rozporovania v prvoinštančnom konaní. Postup Y.. U. bol v kontexte posudzovania namietaného konania intervenienta hodnotený len v tej miere, či Y.. U. uplatnil vymožené sumy na svoje trovy exekúcie v súlade so zákonom. Žalobca má za to, že vyššie uvedené konštatovanie súdu prvej inštancie o tom, že Y.. U. nepokračoval vo vymáhaní pohľadávok nie je pravdivé ani preukázané, na rozdiel od nepokračovania vo vymáhaní pohľadávok intervenientom, ktorý tento postup v konaní pred súdom potvrdil. Súd prvej inštancie zároveň uviedol, že podľa jeho názoru je otázne, či si mohol Y.. U. ponechať trovy exekúcie v uvedených prípadoch za situácie, že pohľadávky oprávneného nevymohol. Postup Y.. U. súd označil za rozporný „minimálne so zásadou dobrých mravov“ bez ďalšej právnej argumentácie. Súd prvej inštancie pritom úplne opomenul právny názor odvolacieho súdu, v zmysle ktorého postup Y.. U. umožňoval v tom čase účinný Exekučný poriadok, resp. vyhláška č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení do 30. 06. 2006, konkrétne ust. § 4 ods. 1 tejto vyhlášky. Právny záver o zákonnosti postupu Y.. U. potvrdzuje aj výklad citovaného ustanovenia Najvyšším súdom SR v jeho uznesení sp. zn. 3 M Cdo 12/2009 zo dňa 22. 11. 2010. Žalobca má za to, že právny záver súdu o rozpornosti postupu Y.. U. so zásadou dobrých mravov je v rozpore so zákonom, ako aj vyššie uvedeným judikátom a v konečnom dôsledku aj v rozpore s právnym názorom odvolacieho súdu. Súd opätovne nesprávne právne vyhodnotil uvedenú právnu skutočnosť, ktorej správne posúdenie je základným predpokladom pre posudzovanie zákonnosti postupu intervenienta. Súd prvej inštancie zároveň nijakým spôsobom nekonkretizoval prezentovaný rozpor postupu Y.. U. s dobrými mravmi. Žalobca poukázal na bod 41. odôvodnenia, v ktorom súd prvej inštancie konštatuje, že „JUDr. Ivančík nemohol v uvedených exekúciách pokračovať preto, že Okresný súd v Nitre nerozhodol o zmene účastníka konania v exekučnom konaní po postúpení pohľadávky z pôvodného oprávneného, teda spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s., na žalobcu.“ Žalobca považuje uvedený právny názor súdu za absurdný, v absolútnom rozpore s právnou úpravou exekučného vymáhania. Skutočnosť rozhodovania exekučného súdu o pripustení zmeny oprávneného v exekučnom konaní v žiadnom prípade nebráni vymáhaniu

uplatneného nároku oprávneného v exekučnom konaní. Žalobca pritom poukazuje aj na skutočnosť, že intervenient vymohol sumy v čase právneho stavu, kedy nebolo exekučným súdom rozhodnuté o návrhu na zmenu účastníka konania na strane oprávneného v oboch dotknutých exekučných konaniach. Dodal, že časť vymožených súm pre oprávneného poukázal intervenient priamo na účet žalobcu, aj keď ten nebol v danom čase v postavení oprávneného. Právny záver súdu je preto nelogický a v rozpore s tvrdením samotného intervenienta, ktorý v konaní neuvádzal ako dôvod nemožnosti pokračovania vo vymáhaní zostatku pohľadávok skutočnosť, že exekučný súd nerozhodol o zmene oprávneného v dotknutých exekučných konaniach. Žalobca má za to, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal zákonným spôsobom s požiadavkou odvolacieho súdu na posúdenie skutočnosti, či je konanie JUDr. Ivančika v súlade so zákonom, ak od roku 2013 už v exekúcii nepokračuje, aj keď celá pohľadávka žalobcu - oprávneného v exekučných konaniach ešte nebola vymožená. Súd prvej inštancie nesprávne posúdil, či zo strany intervenienta bol dodržaný zákonný postup, keď povinnosťou súdneho exekútora je postarať sa o jej vykonanie, čo doposiaľ nebolo v celom rozsahu naplnené. V bode 40. odôvodnenia napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že JUDr. Ivančík postupoval pri preberaní spisov od Y.. U. v súlade s Exekučným poriadkom, metodickým pokynom upravujúcim postup náhradníka exekútora pri vykonávaní súpisu stavu exekučných spisov a smernicou Slovenskej komory exekútorov. Postup pri preberaní spisov mal JUDr. Ivančík podrobne popísať vo svojom podaní zo dňa 03. 08. 2020 (č.l. 283 spisu). Súd uviedol, že žalobca nepoukázal na žiadne konkrétne pochybenie súdneho exekútora podľa uvedeného prehľadu. Žalobca je toho názoru, že hodnotenie zákonnosti postupu intervenienta pri preberaní exekučnej agendy vo veci dotknutých exekučných konaní ako jedna z viacerých požiadaviek odvolacieho súdu, v žiadnom prípade nie je skutočnosťou určujúcou dôvodnosť podanej žaloby. Žalobca vníma existenciu určitej súvislosti medzi úkonom preberania exekučných spisov novým súdnym exekútorom od pôvodného súdneho exekútora, avšak má za to, že ani eventuálna zákonnosť tohto úkonu intervenienta nemôže byť určujúca vo vzťahu k hodnoteniu konania intervenienta, ktoré malo spôsobiť žalobcovi škodu. Žalobca je toho názoru, že v ďalšom konaní nebola preukázaná zákonnosť postupu intervenienta pri preberaní exekučnej agendy po pôvodnom súdnom exekútorovi v dotknutých exekučných konaniach. Vyjadrenie intervenienta zo dňa 16. 03. 2021, o ktoré opiera súd svoje rozhodnutie, nepreukazuje zákonnosť postupu intervenienta pri preberaní exekučnej agendy k exekučným konaniam EX 3064/2002 a EX 606/2004 od pôvodného súdneho exekútora Y.. U.. Z predmetného vyjadrenia nie je zrejmé, ako sa intervenient v zákonných lehotách vysporiadal so stavom exekučných spisov exekučných konaní EX 3064/2002 a EX 606/2004. Žalobca poukázal na nepravdivé konštatovanie súdu prvej inštancie v bode 40. odôvodnenia napadnutého rozsudku, podľa ktorého žalobca nepoukázal na žiadne konkrétne pochybenie súdneho exekútora pri postupe pri preberaní exekučných spisov od Y.. U.. Pritom žalobca vo vyjadrení zo dňa 06. 04. 2021 uviedol, že intervenient nepreukázal zákonnosť postupu v zmysle § 16a Exekučného poriadku účinného v čase preberania exekučnej agendy od pôvodného súdneho exekútora. Ako vyplýva z dôkazov predložených v súdnom konaní a z príslušných exekučných spisov, súčasťou exekučných spisov k dotknutým exekučným konaniam sú aj pokladničné doklady o úhrade súm v exekučných konaniach EX 3064/2002 a EX 606/2004 na účet pôvodného súdneho exekútora, ktoré boli uplatnené pôvodným súdnym exekútorom ako exekučné trovy. Žalobca uviedol, že uplatnenie uhradených súm pôvodným súdnym exekútorom na exekučné trovy v súdnom konaní nielenže bolo preukázané, ale nebolo ani intervenientom rozporované. Z uvedeného vyplýva, že intervenient sa s predmetnou skutočnosťou, resp. s predmetnými dokladmi, ktoré sú súčasťou exekučných spisov vo svojom finančnom vyúčtovaní mal v zmysle zákona vysporiadať, čo však v zmysle vyjadrenia neurobil. Podľa názoru žalobcu bol takýto postup intervenienta v rozpore s § 16a Exekučného poriadku účinného v čase preberania exekučnej agendy od pôvodného súdneho exekútora. Žalobca má za to, že vyplývajúc zo samotnej podstaty súdneho sporu je zrejmé, že intervenient postupoval aj v rozpore s § 16a ods. 3 Exekučného poriadku účinného v čase preberania exekučnej agendy od pôvodného súdneho exekútora, ktorý prikazuje nástupcovi zabezpečiť výkon exekúcie v neukončených exekučných konaniach. Intervenient mal na základe podkladov vyplývajúcich z dotknutých exekučných spisov zabezpečiť vymoženie nevymožených zostatkov pohľadávok žalobcu v exekučných konaniach EX 3064/2002 a EX 606/2004, čo však neurobil, čím spôsobil žalobcovi škodu. Intervenient mal možnosť, resp. povinnosť, v prípade zistenia pochybností o postupe Y.. U. konať z pozície nastupujúceho súdneho exekútora, ktorý má vo vzťahu k vymáhaniu pohľadávky oprávneného v zmysle Exekučného poriadku určité práva a povinnosti. Skutočnosť, že intervenient nekonal, svedčí podľa názoru žalobcu jednak o tom, že sa pri preberaní dotknutých exekučných spisov nevysporiadal zákonným spôsobom. Uvedené len potvrdzuje správnosť názoru žalobcu o zodpovednosti intervenienta za konanie, ktoré viedlo k vzniku škody žalobcu. Žalobca uviedol, že ako oprávnený v exekučnom konaní nemôže niesť bremeno dôsledkov nesprávnosti postupu súdneho exekútora v podobe nevymoženia jeho zákonom uplatneného

nároku napriek jeho reálnej vymožitelnosti. Ako vyplýva aj z právnych záverov odvolacieho súdu Y.. U. postupoval pri uplatnení trov v dotknutých exekúciách v súlade v tom čase platnou a účinnou právnou úpravou, preto nemožno prijať záver súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého intervenient uplatnil svoje trovy síce duplicitne, ale napriek tomu v súlade so zákonom, čo je v zreteľnom logickom rozpore. Neplatí preto ani argument súdu prvej inštancie, že intervenient ako nástupca Y.. U. nezodpovedá za škodu spôsobenú pôvodným súdnym exekútorom. Totiž Y.. U. žiadnu škodu žalobcovi nespôsobil a ani eventuálna právna otázka zodpovednosti intervenienta za škodu spôsobenú pôvodným súdnym exekútorom nie je a ani nebola predmetom žaloby a konania pred súdom. Žalobca ďalej poukázal na skutočnosť, že v bode 40. odôvodnenia napadnutého rozsudku súd prvej inštancie konštatoval, že intervenient postupoval pri preberaní spisov od Y.. U. v súlade s Exekučným poriadkom, metodickým pokynom upravujúcim postup náhradníka exekútora pri vykonávaní súpisu stavu exekučných spisov a smernicou Slovenskej komory exekútorov. Žalobca má za to, že intervenientom predložené interné predpisy nemôžu byť právne relevantným podkladom pre hodnotenie zákonnosti postupu intervenienta, nakoľko interné predpisy Slovenskej komory exekútorov, ktoré intervenient priložil k svojmu podaniu, a na ktoré sa vo svojom podaní odvoláva, nadobudli účinnosť v čase po prebratí exekučnej agendy od pôvodného súdneho exekútora (23. 06. 2011). Metodický pokyn upravujúci postup náhradníka exekútora pri vykonávaní súpisu stavu exekučných spisov bol prijatý dňa 16. 12. 2013. Smernica Slovenskej komory exekútorov, ktorou sa upravuje postup odovzdávania exekučnej agendy v zmysle bodu 17 nadobudla účinnosť dňa 23. 09. 2009, v znení zmien schválených Prezídium Slovenskej komory exekútorov dňa 22. 01. 2014. Súd prvej inštancie na vyššie uvedený právny názor žalobcu neprihliadal, ani sa k nemu nijakým spôsobom nevyjadril. Súd prvej inštancie v rozpore so skutočnosťou v bode 40. uviedol, že intervenient popísal postup pri preberaní spisov podrobne v svojom podaní zo dňa 03. 08. 2020. Uvedené tvrdenie sa nezakladá na pravde, čo vyplýva z vyššie uvedeného popisu priebehu ďalšieho konania pred súdom prvej inštancie. K postupu pri preberaní spisov sa intervenient vyjadroval až vo vyjadrení zo dňa 16. 03. 2021. V kontexte vyššie uvedeného vyjadrenia intervenienta zo dňa 16. 03. 2021 žalobca poukázal aj na skutočnosť, že podľa jeho názoru intervenient zmeškal lehotu na prednesenie skutkových tvrdení a predloženie dôkazov. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že nezohľadnil námietku žalobcu súvisiacu s koncentračnou zásadou, teda s tým, že intervenient predložil svoje vyjadrenie k veci resp. požadované doklady neskoro. Intervenient sa žiadnym spôsobom nevyjadril k svojmu postupu v zmysle § 16a Exekučného poriadku účinného v čase preberania exekučnej agendy, a to ani na základe opätovnej urgencie zo strany súdu v lehote stanovenej súdom. Žalobca má za to, že v zmysle príslušných ustanovení CSP boli naplnené predpoklady na neprihliadanie na nečasné skutkové tvrdenia a dôkazné návrhy intervenienta súdom. Prípadné prihliadnutie na predmetné vyjadrenie intervenienta by žalobca považoval za postup rozporný s príslušnými ustanoveniami CSP upravujúcimi použitie prostriedkov procesného útoku, prostriedkov procesnej obrany a koncentrácie konania a postup v konaní v prvej inštancii (§ 181 ods. 4 a § 153 CSP ods. 1 CSP), ale predovšetkým by takýto postup bol v rozpore so základnými princípmi civilného sporového konania (článok 6, 8 a 10 CSP). Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie rozhodol napadnutým rozsudkom v rozpore so zákonom, keď vo svojom rozhodnutí nerešpektoval záväzný právny názor odvolacieho súdu. Zároveň súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil aj na základe skutočností prezentovaných a dôkazov predložených v ďalšom konaní. Súd prvej inštancie tiež dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe, pričom svoj odklon dôkladne neodôvodnil. Žalobca je toho názoru, že napadnuté rozhodnutie nie je ani dostatočne odôvodnené, preto ho považuje za nepreskúmateľné. Žalobca má za to, že žaloba o náhradu škody spôsobenej intervenientom je dôvodná a rozhodnutie súdu o zamietnutí žaloby je nezákonné. Navrhol, aby odvolací súd postupoval podľa § 390 CSP a napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel.

3. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou - žalobcom, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom podaného odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP) na odvolacom pojednávaní a po zopakovaní dokazovania v potrebnom rozsahu (§ 383 CSP) a po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť.

4. Žalobca sa podanou žalobou domáhal náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške

7 041,80 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 24. 03. 2015 až do zaplataenia a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že súdny exekútor JUDr. Jozef Ivančík sa dopustil v exekúciách, vedených pod spisovými značkami EX 3064/2002 a EX 606/2004 nesprávneho úradného postupu tým, že vymožené sumy v celkovej výške 7 041,80 eura uplatnil na odmenu za výkon exekučnej činnosti v predmetných exekúciách neoprávnene v rozpore so zákonom, žalobcovi neuhradil uvedenú sumu a ani nepokračoval vo vymáhaní zostatkov pohľadávok v zmysle návrhov na vykonanie exekúcie. Predmetné exekučné konania iniciovala Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s. ako právny predchodca žalobcu podaným návrhom na vykonanie exekúcie v r. 2002 a v r. 2004 u pôvodného súdneho exekútora Y. R. U.. Dňa XX. XX. XXXX bol Y. U. odvolaný z funkcie súdneho exekútora a jeho náhradníkom sa stal súdny exekútor JUDr. Ivančík. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 2/2012/VŠZP zo dňa 16. 04. 2012 Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s. postúpila žalobcovi ako novému veriteľovi pohľadávky voči povinnému vo výške

10 795,79 eura a vo výške 26 204,83 eura. Následne žalobca podal návrh na zmenu účastníka konania v oboch exekučných konaniach. Podľa tvrdenia žalobcu súdny exekútor JUDr. Ivančík neuhradil žalobcovi ako veriteľovi vymáhaných pohľadávok zostatky vymožených súm, čím mu mal spôsobiť škodu v celkovej výške 7 041,80 eura. Uvedenú sumu si v rozpore so zákonom uplatnil ako odmenu za výkon exekučnej činnosti, čím došlo k duplicitnej úhrade už raz uplatnenej odmeny pôvodným súdnym exekútorom na úkor uspokojenia zostatku vymáhaných pohľadávok žalobcu.

5. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

6. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania (§ 379 CSP), tak aj dôvodmi podaného odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

7. Právne posudzovanie veci je činnosť súdu, pri ktorej skutkový stav (zistený aj na základe podkladov predložených stranami sporu) podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či sa právo prizná alebo neprizná. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak sa súd pri tejto činnosti dopustil omylu (buď v tom, že na správne zistený skutkový stav aplikoval iný právny predpis než mal alebo ak správne aplikovaný právny predpis nesprávne interpretoval).

8. Prvé rozhodnutie súdu prvej inštancie v danej veci bolo odvolacím súdom zrušené a vrátené na nové rozhodnutie, pričom dôvodom bolo porušenie práva na spravodlivý súdny proces a nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie. Tento odvolací dôvod je uplatnený aj v odvolaní proti napadnutému rozsudku (druhému v poradí), pričom odvolací súd ho považuje za dôvodný a tiež má za to, že súd prvej inštancie dôsledne nerešpektoval názor odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení. Z uvedených dôvodov odvolací súd postupujúc podľa § 390 písm. a) CSP vo veci nariadil pojednávanie, dal priestor stranám na opätovné vyjadrenie vo veci, zopakoval dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a vyzval strany na vyjadrenie sa k použitiu právnych ustanovení, ktoré súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí nepoužil, a ktoré odvolací súd mienil na vec aplikovať a tak si vytvoril podklady pre odlišné právne posúdenie veci. V takomto postupe videl odvolací súd dôsledné uplatňovanie postupu v zmysle ustanovenia § 390 písm. a) CSP, ktorého cieľom má byť zrýchlenie súdneho konania a právo strán sporu na konanie bez zbytočných prieťahov.

9. Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len Exekučný poriadok) exekútor je štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonávanie núteného výkonu exekučných titulom (ďalej len „exekučná činnosť“).

10. Podľa § 5 ods. 2 citovaného zákona vykonávanie exekučnej činnosti je výkonom verejnej moci.

11. Podľa § 16 ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku účinného v čase odvolania Y. R. U. z funkcie súdneho exekútora (ďalej len citovaný zákon) výkon funkcie exekútora zaniká odvolaním exekútora.

12. Podľa § 16a ods. 1 citovaného zákona v prípade zániku výkonu funkcie exekútora podľa § 16 ods. 1 písm. c) náhradník exekútora v súčinnosti s prezídiom komory (§ 214) a poverení zástupcovia ministerstva v súčinnosti s útvarom Policajného zboru vykonajú do 30 dní po zániku výkonu funkcie exekútora súpis stavu exekučných spisov podľa registra vedeného na exekútorskom úrade. Zároveň vykonajú finančné vyúčtovanie spisov ku dňu zániku výkonu funkcie exekútora na základe dokladov, ktoré sú súčasťou exekučného spisu. Exekútor, ktorého výkon funkcie exekútora zanikol, je povinný poskytnúť pri výkone súpisu stavu exekučných spisov potrebnú súčinnosť.

13. Podľa § 16a ods. 3 citovaného zákona náhradník exekútora zabezpečí výkon exekúcie v neukončených exekučných konaniach. Náhradník exekútora je oprávnený disponovať s osobitným bankovým účtom exekútora, ktorému výkon funkcie zanikol.

14. Podľa § 16a ods. 5 citovaného zákona ak náhradník exekútora z dôvodov podľa § 44 ods. 3, § 57 alebo § 60 nebude pokračovať v konaniach podľa odseku 3, je povinný v lehote 14 dní vyporiadať plnenia, ktoré vymohol exekútor, ktorého výkon funkcie exekútora zanikol, vrátane trov exekútora, ktorého výkon funkcie exekútora zanikol.

15. Podľa § 16a ods. 6 citovaného zákona vyporiadaním plnenia podľa odseku 5 na účely tohto zákona je poukázanie vymoženého plnenia po odčítaní trov náhradníka exekútora

a) oprávnenému,

b) exekútorovi, ktorého určí prezídium komory (§ 214) na pokračovanie v exekučnom konaní,

c) povinnému po uspokojení všetkých pohľadávok.

16. Podľa § 16a ods. 8 citovaného zákona náhradník exekútora nezodpovedá za škodu spôsobenú exekútorom, ktorému výkon funkcie zanikol.

17. Podľa § 16b ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. exekútorovi, ktorému výkon funkcie zanikol, komora zabezpečí vykonanie auditu jeho účtovníctva a všetkých neskončených exekučných konaní (ďalej len „audit“) v lehote jedného mesiaca od zániku výkonu funkcie exekútora, ak tento zákon neustanovuje inak. Exekútor, ktorému zanikol výkon funkcie odvolaním, je povinný poskytnúť komore potrebnú súčinnosť. Začatie auditu komora písomne oznámi ministerstvu.

18. Podľa § 33 ods. 1 Exekučného poriadku ak osobitný zákon neustanovuje inak, exekútor zodpovedá za škodu tomu, komu ju spôsobil on alebo jeho zamestnanec v súvislosti s činnosťou podľa tohto zákona.

19. Podľa § 36 ods. 8 Exekučného poriadku ak exekútor prijme peňažné prostriedky, je povinný tieto poukázať oprávnenému bezodkladne, najneskôr do 14 dní od ich prijatia ak odsek 9 alebo štvrtá časť tohto zákona neustanovuje inak alebo ak sa exekútor s oprávneným písomne nedohodol inak. Lehota na poukázanie peňažných prostriedkov nesmie byť dlhšia ako 90 dní; dohody podľa ktorých má lehota presiahnuť 90 dní, sú neplatné.

20. Podľa § 46 ods. 1 Exekučného poriadku exekútor poverený vykonaním exekúcie sa postará o jej vykonanie.

21. Podľa § 2 zák. č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 01. 01. 2013 na účely tohto zákona výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb a orgán verejnej moci je štátny orgán alebo orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

22. Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci

a) nezákonným rozhodnutím,

b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným zbavením osobnej slobody,

- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutí o väzbe alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

23. Podľa § 3 ods. 2 citovaného zákona zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť (ods. 2).

24. Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 3. citovaného zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

25. Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

26. Podľa § 9 ods. 4 citovaného zákona právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

27. Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

28. Podľa § 16 ods. 4 citovaného zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

29. Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

30. V danej veci si žalobca svoj nárok odvodzoval od nesprávneho úradného postupu súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ivančíka, ktorý neuhradil žalobcovi ako veriteľovi vymáhaných pohľadávok zostatky vymožených súm v exekúciách proti povinnému COMPACTA AGRO, a.s., čím mu spôsobil škodu. Uviedol tiež, že súdny exekútor vydal exekučné príkazy na vykonanie exekúcie príkazaním pohľadávky vymáhanej v predmetných exekúciách z účtu povinného vo výške, ktorá bola v rozpore so skutočnou výškou pohľadávky veriteľa, ktorú bol súdny exekútor vymáhať v zmysle Exekučného poriadku a súdny exekútor si uplatnil nezákonne odmenu za výkon exekučnej činnosti. Uplatnil si ho ako nárok podľa zák. č. 514/2003 Z.z., teda za žalovaného označil Slovenskú republiku - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

31. Zodpovednosť súdneho exekútora za škodu upravuje ustanovenie § 33 ods. 1 Exekučného poriadku, ktorú spôsobil on alebo jeho zamestnanci pri výkone činnosti, ktorá je upravená Exekučným poriadkom. Zodpovednosť súdneho exekútora za škodu v zmysle § 33 ods. 1 Exekučného poriadku je koncipovaná ako objektívna zodpovednosť, t.j. zodpovednosť, ktorá vzniká bez ohľadu na zavinenie, teda bez ohľadu na to, či k vzniku škody došlo úmyselným alebo nedbanlivostným konaním zodpovedného subjektu.

32. Pokiaľ ide o vzájomný vzťah medzi zodpovednosťou súdneho exekútora podľa § 33 ods. 1 Exekučného poriadku a zodpovednosťou štátu podľa zák. č. 514/2003 Z.z., NS SR v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo 75/2015 zo dňa 23. marca 2016 uviedol, že zodpovednosť exekútora za škodu pri výkone funkcie exekútora je širšia ako podľa zákona č. 514/2003 Z.z. Exekučný poriadok ani zák. č. 514/2003 Z.z. priamo nestanovujú prioritu alebo výlučnosť zodpovednosti za škodu podľa niektorého z nich; obe zodpovednosti stoja vedľa seba. Z ich dikcie možno vyvodiť, že za škodu spôsobenú exekútorom pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu (činnosti uvedené v ustanoveniach § 29 až § 194 Exekučného poriadku), zodpovedá vedľa štátu (s následným právom regresu) rovnako sám exekútor, a to za podmienok uvedených v § 33 ods. 1 Exekučného poriadku (podobne II. ÚS 289/2008). Vychádzajúc z uvedeného potom závisí výlučne na rozhodnutí poškodeného, či bude náhradu škody požadovať podľa zák. č. 514/2003 Z.z. alebo či predmetný nárok bude uplatňovať priamo od exekútora podľa § 33 ods. 1 Exekučného poriadku (uznesenie NS SR sp. zn. 3 Cdo 75/2015 z 23. 03. 2016, R číslo: 74/2016).

33. Ak si teda žalobca zvolil taký postup, že náhradu škody z dôvodu nesprávneho postupu exekútora v priebehu exekúcie si uplatnil voči štátu, Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, odvolací súd sa zaoberal tým, či sú podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody voči štátu splnené, na čo mal nepochybne vplyv postup súdnych exekútorov v predmetných exekúciách.

34. Odvolaciemu súdu je známa rozhodovacia činnosť Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR k otázke konkurencie nárokov na náhradu škody a na vydanie bezdôvodného obohatenia, podľa ktorého právo na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci možno uplatniť len vtedy, ak sa dotknutá osoba nemôže úspešne domôcť práva na vydanie bezdôvodného obohatenia voči tretej osobe. V danej veci však zo skutkových tvrdení strán ani z obrany žalovaného nevyplývalo, že by išlo o nárok titulom bezdôvodného obohatenia, ktorý si mal žalobca uplatniť voči exekútorovi, strany sporu dôkazy na preukázanie toho, že by išlo o takýto návrh nenavrhovali, preto sa odvolací súd zaoberal tým, či sú podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody splnené voči štátu a napadnutý rozsudok preskúmaval v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní.

35. V danej veci si žalobca uplatnil náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z., pričom súdny exekútor, ktorého činnosťou malo dôjsť k škode vystupuje v konaní ako intervenient na strane žalovaného. Súd prvej inštancie v danej veci dospel k záveru, že súdny exekútor JUDr. Ivančík postupoval pri preberaní spisov od Y. U. v súlade so zákonom, metodickým pokynom upravujúcim postup náhradníka exekútora pri vykonávaní súpisu stavu exekučných spisov a smernicou Slovenskej komory exekútorov, žiadnu škodu žalobcovi nespôsobil, za škodu spôsobenú pôvodným súdnym exekútorom nezodpovedá a preto žalobu zamietol v plnom rozsahu. S takýmto záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd nestotožňuje.

36.1. Postavením exekútora a podmienkami vzniku náhrady škody konaním súdneho exekútora sa zaoberal Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 9Cdo/298/2020 z 27. 04. 2022, z ktorého odvolací súd pri svojom rozhodovaní vychádzal, v ktorom uviedol:

36.2. Exekútor je štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonanie núteného výkonu súdnych a iných rozhodnutí (teraz exekučných titulov). Z definície právneho postavenia súdneho exekútora podanej priamo Exekučným poriadkom vyplýva, že exekútor v exekučnom konaní vykonáva úlohy štátneho orgánu. Právne postavenie exekútora je ustanovené tak, že v rámci del'by verejnej (štátnej) moci sa exekútor podieľa na realizácii základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Na súdneho exekútora vykonávajúceho exekučnú činnosť treba v zmysle uvedeného hľadieť ako na orgán, ktorému je zverený výkon verejnej (štátnej) moci v rozsahu ustanovenom zákonom, a to Exekučným poriadkom. Exekútor v exekučnom konaní vykonáva úlohy štátneho orgánu, ktorému je zverený výkon verejnej (štátnej) moci v rozsahu ustanovenom Exekučným poriadkom (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 58/2009).

36.3. V súlade s platnou právnou úpravou treba pre vznik nároku na náhradu škody preukázať existenciu základných predpokladov vzniku tejto zodpovednosti, samotná existencia škody ešte takúto zodpovednosť nezakladá. Nevyhnutnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú: a) protiprávny úkon resp. škodová udalosť, b) vznik škody, c) príčinnú súvislosť (kauzálny nexus) medzi protiprávnym úkonom (škodovou udalosťou) a vznikom škody, d) zavinenie. Zodpovednosť za škodu

môže byť subjektívna alebo objektívna. Pri subjektívnej zodpovednosti za škodu treba na jej vznik splnenie všetkých uvedených predpokladov. Objektívna zodpovednosť v našich pomeroch opisuje často nie len zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie, ale zvykne sa používať aj na označenie zodpovednosti bez ohľadu na protiprávnosť. V prípade objektívnej zodpovednosti nie je podstatné, či zodpovedný subjekt vznik škody zaviniel alebo nie. Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je zákonom č. 514/2003 Z. z. koncipovaná ako zodpovednosť objektívna, čo znamená, že zo strany oprávneného subjektu (poškodeného) nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu resp. nedbanlivosti, ale stačí preukázať, že škoda je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu (tzv. zodpovednosť za výsledok). Ústavným základom uvedenej zodpovednosti je čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom), vid' aj rozsudok Najvyšší súd Slovenskej republiky z 21. júna 2011 sp. zn. 2 Cdo 121/2010. Ak má byť štát skutočne považovaný za materiálny právny štát, musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktorým štátne orgány alebo orgány verejnej moci priamo zasahujú do základných práv jednotlivca. Nemožno totiž prehliadnuť, že štát nemá slobodnú vôľu, ale je povinný striktno dodržiavať právo v jeho ideálnej (škodu nespôsobujúcej) interpretácii. A povinnosťou súdu je pri porušení práva a spôsobení škody jedincovi zo strany štátnej moci poskytnúť tomuto jednotlivcovi ochranu vrátane eventuálneho priznania náhrady spôsobenej škody (nález Ústavného súdu ČR z 8. decembra 2015, sp. zn. II ÚS 1955/15).

36.4. Predmetom daného konania je náhrada škody spôsobená orgánom verejnej moci jeho nesprávnym úradným postupom (§ 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 514/2003 Z.z.). I keď citovaný zákon pojem „nesprávny úradný postup“ orgánu verejnej moci výslovne nedefinuje, z pojmu možno vyvodíť, že ide o taký jeho úradný postup, ktorý má vadu, ktorá nie je v súlade s príslušnou právnou úpravou, ide teda o úradný postup, pri ktorom dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie orgánu verejnej moci alebo porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti, teda o postup nezákonný. Skutočnosť, že ide o nesprávny úradný postup taktiež určuje fakt, že musí ísť o úradný postup priamo súvisiaci s výkonom právomocí orgánu verejnej moci. Nesprávnym úradným postupom nie sú len prípady, v ktorých orgán verejnej moci priamo koná (pri rozhodovacej činnosti) ale aj, ak poruší povinnosť urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, prípadne ak je nečinnosť pri výkone verejnej moci, ak má zbytočné prieťahy v konaní, alebo či spôsobí iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Pretože úradný postup nie je možné v právnom predpise upraviť do najmenších podrobností tak, aby zahŕňal všetko, čo je potrebné pri výkone právomocí orgánu verejnej moci vykonať, treba správnosť úradného postupu posudzovať aj z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup orgánu verejnej moci smeruje (obdobne Najvyšší súd Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 121/2010). Objektívna zodpovednosť spojená s nesprávnym úradným postupom predpokladá porušenie pravidiel ustanovených právnymi predpismi pre postup orgánu verejnej moci pri jeho činnosti, čiže vady v spôsobe vedenia konania. Ide spravidla o postup (faktický zásah a nečinnosť), ktorý s rozhodovacou činnosťou bezprostredne nemusí súvisieť.

36.5. Interpretujúc vyššie uvedené závery dovolací súd uviedol, že zodpovednosť štátu v danom prípade stojí na objektívnej zodpovednosti, čo znamená, že štát zodpovedá za výsledok (za škodu, ktorá je dôsledkom protiprávneho stavu - protiprávnej udalosti), subjektívny prvok - zavinenie - u orgánov konajúcich v mene štátu sa nevyžaduje (nerozhoduje). Princíp objektívnej zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci je nevyhnutný, pretože je potrebné, aby sa vo vzťahu k poškodenému napravili všetky dôsledky porušenia zákona. Pri tomto druhu zodpovednosti za škodu je vylúčená možnosť liberácie, teda zbavenie sa objektívnej zodpovednosti za vzniknutú škodu v prípade preukázania niektorého zo zákona predpokladaného liberačného dôvodu. Vylúčená je i možnosť exkulpácie (t.j. zbavenie sa zodpovednosti vyvinením), napríklad zodpovednosti za škodu sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezaviniel. Zákon o zodpovednosti štátu takéto dôvody nepozná. Škoda ako následok protiprávneho stavu v danom prípade podľa záverov konajúcich súdov (odvolacieho i prvoinštančného) spočívala v nevyplatení oprávnenému v exekučnom konaní súdnym exekútorom po schválení rozvrhu výťažku a úplnom zaplatení najvyššieho podania do siedmich dní sumy 33 197,96 eura. Protiprávny stav je výsledkom nesprávneho úradného postupu súdneho exekútora, ktorý nezodpovedá cieľu sledovanému ustanovením § 165 ods. 1 Exekučného poriadku (uspokojenie oprávneného na základe realizovanej exekúcie). Z pohľadu objektívnej zodpovednosti štátu za škodu nie je relevantná subjektívna stránka prípadu, teda najmä to, ktorý zo súdnych exekútorov (pôvodný, či náhradný) zaviniel nesplnenie povinnosti súdneho exekútora v zmysle ustanovenia § 165 ods. 1

Exekučného poriadku, či táto povinnosť (ne)prešla z pôvodného na náhradného súdneho exekútora a prípadne, či niektorý zo súdnych exekútorov (ne)mohol splniť uloženú povinnosť a z akých dôvodov tak neučinil. Inak povedané, pre objektívnu zodpovednosť štátu v tomto prípade nie je podstatné, že náhradný súdny exekútor nemal k dispozícii vymožené peňažné prostriedky a tak nezavinil ich nevyplatenie oprávnenému v zmysle ustanovenia § 165 ods. 1 Exekučného poriadku. Právne závery v dovolaní napadnutom rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie vychádzajúce z toho, že pre zodpovednosť štátu v danom prípade bola relevantná existencia protiprávneho stavu vyvolaná nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora, čo viedlo k vzniku škody, sa dovolateľke podaným dovolaním nepodarilo spochybniť.

37. Z dokazovania, vykonaného súdom prvej inštancie v danej veci, zopakovaného na odvolacom pojednávaní vyplýva, že exekučné konanie vedené na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. Er 4861/02 (EX 3064/2002 u Y. U., EX 13064/2002 u JUDr. Ivančíka) sa začalo na základe návrhu oprávneného Všeobecnej zdravotnej poisťovne voči povinnému COMPACTA AGRO, a.s. Alekšince, pričom exekučným titulom bol platobný výmer č. 1144/2002/2 zo dňa 06. 06. 2002 Všeobecnej zdravotnej poisťovne. V tejto veci Okresný súd Nitra vydal dňa 04. 12. 2002 poverenie pre súdneho exekútora Y. R. U. na vymozenie uloženej povinnosti 325 269,- Sk (10 796,95 eura) + trovy exekúcie. Y. R. U. vydal dňa 19. 12. 2002 upovedomenie o začatí exekúcie a dňa 03. 03. 2005 bola na účet Y. R. U. vložená suma 78 049,- Sk (2 590,75 eura). Z tvrdenia žalobcu v žalobe, ktoré nebolo popreté intervenientom vyplýva, že dňa XX. XX. XXXX bol Y. R. U. z funkcie súdneho exekútora odvolaný a jeho náhradníkom sa stal súdny exekútor JUDr. Jozef Ivančík, intervenient v tomto konaní. Dňa 05. 02. 2013 vydal JUDr. Jozef Ivančík exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke na vymozenie pohľadávky vo výške 8 741,51 eura. Dňa 05. 03. 2013 JUDr. Jozef Ivančík vymohol sumu 8 741,51 eura. V exekučnom spise Er 4861/02 sa návrh na zámenu oprávneného, ani zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 16. 04. 2012 nenachádza, preto o nej ani exekučný súd nerozhodoval, avšak z tejto zmluvy predloženej v konaní žalobcom vyplýva, že dňa 16. 04. 2012 došlo medzi Všeobecnou zdravotnou poisťovňou, a.s. a Slovenskou konsolidačnou, a.s. k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávok č. 2/2012/VŠZP, na základe ktorej došlo k postúpeniu aj tejto pohľadávky. Po vymožení sumy v exekučnom príkaze JUDr. Ivančíka intervenient vo vykonávaní exekúcie nepokračoval, a to až do dňa 05. 03. 2020, kedy vydal JUDr. Jozef Ivančík upovedomenie o zastavení starej exekúcie podľa § 2 ods. 1 písm. a) zák. č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pretože uplynula rozhodná doba. Dňa 03. 03. 2020 podala Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. námietky voči upovedomeniu o zastavení starej exekúcie a dňa 21. 04. 2020 podal žalobca námietky voči upovedomeniu o zastavení starej exekúcie. Z exekučného spisu vyplýva, že doposiaľ o nich nebolo rozhodnuté.

38. Exekučné konanie vedené na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 9Er/53/2004 (EX 606/2004 u Y. U., EX 10606/2004 u JUDr. Ivančíka), sa začalo na základe návrhu oprávneného Všeobecnej zdravotnej poisťovne voči povinnému COMPACTA AGRO, a.s. Alekšince, pričom exekučným titulom bol platobný výmer č. 1028/2003/2 zo dňa 06. 03. 2003 Všeobecnej zdravotnej poisťovne. V tejto veci Okresný súd Nitra vydal dňa 16. 03. 2004 poverenie pre súdneho exekútora Y. R. U. na vymozenie uloženej povinnosti 789 447,- Sk (26 204,84 eura) a 35,- Sk trovy exekúcie. Y. R. U. dňa 25. 03. 2004 vydal upovedomenie o začatí exekúcie a dňa 03. 03. 2005 bola na účet Y. R. U. vložená suma 187 968,- Sk (6 239,39 eura). Z tvrdenia žalobcu v žalobe, ktoré nebolo popreté intervenientom vyplýva, že dňa XX. XX. XXXX bol Y. R. U. z funkcie súdneho exekútora odvolaný a jeho náhradníkom sa stal súdny exekútor JUDr. Jozef Ivančík, intervenient v tomto konaní. Dňa 24. 01. 2013 JUDr. Jozef Ivančík žalobcovi oznámil, že v uvedenom exekučnom konaní vznikol preplatok na trovách exekúcie vo výške 4 988,69 eura, ktoré si treba nárokovať od Y. R. U. (č.l. 22). Dňa 05. 02. 2013 vydal JUDr. Jozef Ivančík exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke na vymozenie pohľadávky vo výške 21 217,31 eura. Dňa 05. 03. 2013 JUDr. Jozef Ivančík vymohol sumu 21 217,31 eura. V exekučnom spise Er 53/2004 sa návrh na zámenu oprávneného, ani zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 16. 04. 2012 nenachádza, avšak z tejto zmluvy predloženej v konaní žalobcom vyplýva, že dňa 16. 04. 2012 došlo medzi Všeobecnou zdravotnou poisťovňou, a.s. a Slovenskou konsolidačnou, a.s. k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávok č. 2/2012/VŠZP, na základe ktorej došlo k postúpeniu aj tejto pohľadávky. Po vymožení sumy v exekučnom príkaze JUDr. Ivančíka intervenient vo vykonávaní exekúcie nepokračoval, a to až do dňa 28. 07. 2020, kedy vydal JUDr. Jozef Ivančík upovedomenie o zastavení starej exekúcie podľa § 2 ods. 1 písm. a) zák. č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pretože uplynula rozhodná doba.

39. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalobca podal u žalovaného žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody (č.l. 25), ktorá bola žalovanému dňa 26. 09. 2014 doručená (č.l. 27) a na ktorú žalovaný žalobcovi oznámil, že jeho žiadosť zo dňa 19. 09. 2014 bola predbežne prerokovaná, pričom žiadosti nebolo vyhovené.

40. Keďže z dokazovania, vykonaného súdom prvej inštancie skutkový stav nebol zistený tak, aby mal odvolací súd dostatok skutkových podkladov pre rozhodnutie, pričom strany sporu návrhy na vykonanie dokazovania na súde prvej inštancie nemali, odvolací súd postupom podľa § 150 ods. 2 CSP pri výsluchu strán sporu požiadal strany o ďalšie skutkové tvrdenia. Z výsluchu intervenienta na odvolacom pojednávaní vyplýva, že žalovaná suma je rozdiel medzi tým, čo oprávnený mal dostať a čo v exekúciách nedostal, pričom to nie sú len trovy exekúcie. Ak došlo k nesprávnemu úradnému postupu, tak to vidí u jeho predchodcu, ktorý mal peniaze, ktoré poslal na účet rozdeliť a časť z nich poslať oprávnenému. Uviedol tiež, že neskúmal to, či by v prípade, ak by bol pokračoval vo vymáhaní pohľadávky, či by ju aj vymohol, teda či mal povinný dostatok finančných prostriedkov na účte, pretože nemohol od povinného vymáhať viac, ako bolo uvedené v poverení v exekučnom titule. Zástupca žalobcu k tomu na odvolacom pojednávaní uviedol, že povinný dodnes vlastní niekoľko nehnuteľností, čo vyplýva z katastra nehnuteľností, pričom toto jeho tvrdenie druhou stranou popreté nebolo.

41. Odvolací súd z dokazovania, vykonaného súdom prvej inštancie, zopakovaného na odvolacom pojednávaní dospel k záveru, že z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že oprávnený - Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. Er 4861/02 (EX 3064/2002 u Y. U., EX 13064/2002 u JUDr. Ivančíka) a v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 9Er/53/2004 (EX 606/2004 u Y. U., EX 10606/2004 u JUDr. Ivančíka) sa nedomohol vymoženiam celých súm priznaných exekučnými titulmi a uvedenými v povereniach pre súdneho exekútora Y. U. v týchto exekučných konaniach. Oprávneným v exekučnom konaní je až doposiaľ v konaní sp. zn. Er 4861/02 a bol až do zastavenia starej exekúcie v konaní sp. zn. 9Er/53/2004 Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., pretože návrh na zmenu oprávneného v exekučných konaniach nebol podaný. To však neznamená, že súdny exekútor nemohol v exekučných konaniach pokračovať s pôvodným oprávneným, ako to uviedol súd prvej inštancie v bode 41. napadnutého rozsudku. Na druhej strane však zo skutočnosti, že v konaní bolo zmluvou o postúpení pohľadávok č. 2/2012/VŠZP zo dňa 16. 04. 2012 preukázané, že obe pohľadávky z predmetných exekučných konaní boli pôvodným veriteľom Všeobecnou zdravotnou poisťovňou, a.s. postúpené na Slovenskú konsolidačnú, a.s., ktorá je t.č. ich veriteľom, teda žalobcu, je preukázaná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

42. Exekútor ako štátom určená a splnomocnená osoba na vykonanie núteného výkonu súdnych a iných rozhodnutí (exekučných titulov) sa má postarať v zmysle ustanovenia a § 46 ods. 1 Exekučného konania o vykonanie exekúcie, teda o to, aby celá suma, uvedená v poverení na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora bola v prospech oprávneného uhradená, či už vymožením alebo dobrovoľným plnením zo strany povinného. Pokiaľ má súdny exekútor, vychádzajúc z účelu exekučného konania naplniť poslanie exekúcie a postarať sa o jej vykonanie, musí vo vymáhaní pohľadávky pokračovať až do uspokojenia pohľadávky oprávneného v celom rozsahu. Exekútor, ktorý bol poverený exekúciou, sa o jej vykonanie postará bez zreteľa na procesné úkony, činnosť alebo nečinnosť účastníkov konania. Koná z úradnej povinnosti a spravuje sa len zásadami zákonnosti, účelnosti a hospodárnosti. Musí dbať o uspokojenie exekvovaných nárokov, ochranu povinného, ako aj tretích osôb, rešpektovať a podriaďovať sa rozhodnutiam exekučného súdu. Súdny exekútor vo výbere spôsobov exekúcie ani jednotlivých postupov nie je obmedzený. Na druhej strane tiež platí, že od povinného nemôže vymôcť viac, ako je uvedené v exekučnom titule. Väčšina exekúcií je realizovaná len jedným exekútorom a v prípade, ak v priebehu exekúcie dôjde k pochybeniu súdneho exekútora, určenie osoby zodpovednej za takéto pochybenie jednoznačné. Iná situácia je ale v prípade, ak v priebehu exekúcie dôjde k zmene súdneho exekútora, napr. odvolaním z funkcie exekútora, ako v tomto prípade a v exekúcii pokračuje nový exekútor. V takom prípade určenie osoby zodpovednej za pochybenie pri vykonávaní exekúcie nemusí byť vždy jednoznačné, avšak vo vzťahu k osobe, ktorej bola exekučným konaním škoda spôsobená je potrebné sa v prípade škody uplatňovanej voči štátu pozeráť na exekúciu ako na jeden celok. Posúdenie zodpovednosti konkrétneho exekútora by bolo rozhodujúce v prípade, ak by žaloba smerovala voči súdnemu exekútorovi, pričom v tejto veci o takúto situáciu nejde.

43. Keďže v danej veci je žalovaným Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, ako orgán vykonávajúci v zmysle Exekučného poriadku štátny dohľad nad činnosťou exekútorov, je vo vzťahu k nemu potrebné v konaní preukázať splnenie základných predpokladov vzniku tejto zodpovednosti za nesprávny úradný postup. Nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci je taký úradný postup, ktorý má vadu, ktorá nie je v súlade s príslušnou právnou úpravou, ide teda o úradný postup, pri ktorom dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie orgánu verejnej moci alebo porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti, teda o postup nezákonný, priamo súvisiaci s výkonom právomocí orgánu verejnej moci. Nesprávnym úradným postupom nie sú len prípady, v ktorých orgán verejnej moci priamo koná, ale aj, ak poruší povinnosť urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, prípadne ak je nečinnosť pri výkone verejnej moci alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Pri posudzovaní, či ide o úradný postup v súlade so zákonom, je potrebné správnosť úradného postupu posudzovať aj z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup orgánu verejnej moci smeruje. Objektívna zodpovednosť spojená s nesprávnym úradným postupom predpokladá porušenie pravidiel ustanovených právnymi predpismi pre postup orgánu verejnej moci pri jeho činnosti.

44. Keďže v danom prípade je zodpovednosť štátu objektívna, teda štát zodpovedá za výsledok (za škodu, ktorá je dôsledkom protiprávneho stavu - protiprávnej udalosti), subjektívny prvok - zavinenie - u orgánov konajúcich v mene štátu sa nevyžaduje. Princíp objektívnej zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci je nevyhnutný, pretože je potrebné, aby sa vo vzťahu k poškodenému napravili všetky dôsledky porušenia zákona. Škoda ako následok protiprávneho stavu v danom prípade spočívala v nevykonalí oprávnenému v exekučnom konaní súdnym exekútorom celej sumy, uvedenej v poverení pre súdneho exekútora, ktorú by po postúpení pohľadávky na žalobcu bol pôvodný oprávnený povinný žalobcovi poukázať. Žalobcovi ako právnenému nástupcovi oprávneného z exekučného konania sa teda nedostala pohľadávka v takom rozsahu, ako mu bola postúpená. Protiprávny stav je výsledkom nesprávneho úradného postupu súdneho exekútora, ktorý nezodpovedá cieľu sledovanému ustanovením § 46 ods. 1 Exekučného poriadku (úlohou exekútora je postarať sa o jej vykonanie). Z pohľadu objektívnej zodpovednosti štátu za škodu nie je relevantná subjektívna stránka prípadu, teda to, ktorý zo súdnych exekútorov (pôvodný, či náhradný) zaviniel nesplnenie povinnosti súdneho exekútora v zmysle ustanovenia § 46 ods. 1 Exekučného poriadku, či táto povinnosť (ne)prešla z pôvodného na náhradného súdneho exekútora a prípadne, či niektorý zo súdnych exekútorov (ne)mohol splniť uloženú povinnosť a z akých dôvodov tak neučinil. Inak povedané, pre objektívnu zodpovednosť štátu v tomto prípade nie je podstatné, že JUDr. Ivančík nemal k dispozícii vymožené peňažné prostriedky Y. U. a tak nezavinil ich nevyplatenie oprávnenému a neukončenie exekúcie bez jej celkového vymoženia. Vznik škody ako ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu mal odvolací súd preukázanú súhlasným vyjadrením žalobcu v žalobe, potvrdeným vyjadrením intervenienta na odvolacom pojednávaní, keď uviedol, že žalovaná suma 7 041,80 eura je rozdiel medzi tým, čo mal oprávnený v exekúciách dostať a tým, čo nedostal. Výška škody teda v priebehu konania nebola tak žalovaným, ani intervenientom namietaná a teda nebola sporná. Ide o sumu, o ktorú sa majetok žalobcu zmenšil práve z dôvodu, že v exekučnom konaní nebola oprávnenému poukázaná celá suma, ktorá bola predmetom exekúcie, na ktorú mal v zmysle poverenia pre súdneho exekútora nárok. Príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti, spôsobujúcou škodu a nepriaznivých následkov súd videl v tom, že súdny exekútor Y. U. napriek tomu, že povinný mu dobrovoľne plnil dňa 03. 03. 2005 sumu 78 049,-Sk, pričom v tejto exekúcii mali byť predbežné trovy exekúcie 65 060,-Sk + DPH, teda suma poukázaná povinným prekročovala súdnym exekútorom uvádzané predbežné trovy exekúcie, ani časť tejto sumy oprávnenému nevyplatil a v čase preberania spisov jeho nástupcom JUDr. Ivančíkom sa na účte Y. U. iadne peňažné prostriedky z tejto exekúcie (EX 3064/2002) nenachádzali. Porušenie povinnosti JUDr. Ivančíka odvolací súd videl v tom, že napriek tomu, že jeho povinnosťou bolo v exekúcii pokračovať až do poukázania celej vymáhanej sumy oprávnenému, takýmto spôsobom nepostupoval a napriek tomu, že povinný mal dostatok majetku na vymoženie pohľadávky oprávneného, oprávnený nebol v exekúcii uspokojený v plnom rozsahu. Uvedené skutkové zistenia vyplývajú z výsluchu intervenienta na odvolacom pojednávaní a zástupcu žalobcu na odvolacom pojednávaní, ktoré druhou stranou neboli popreté. Rovnako tak je tomu aj v exekúcii EX 606/2004, kde napriek tomu, že povinný Y. U. dobrovoľne plnil dňa 03. 03. 2005 sumu 187 968,-Sk, pričom v tejto exekúcii mali byť predbežné trovy exekúcie 157 900,-Sk + DPH, teda suma poukázaná povinným prekročovala súdnym exekútorom uvádzané predbežné trovy exekúcie, ani časť tejto sumy oprávnenému nevyplatil a v čase preberania spisov jeho nástupcom JUDr. Ivančíkom sa na účte Y. U. žiadne peňažné prostriedky z tejto exekúcie (EX 606/2004) nenachádzali.

Porušenie povinnosti JUDr. Ivančíka odvolací súd rovnako videl v tom, že napriek tomu, že jeho povinnosťou bolo v exekúcii pokračovať až do poukázania celej vymáhanej sumy oprávnenému, takýmto spôsobom nepostupoval a napriek tomu, že povinný mal dostatok majetku na vymoženie pohľadávky oprávneného, oprávnený nebol v exekúcii uspokojený v plnom rozsahu. Práve v príčinnej súvislosti s takýmto konaním (nekonaním) súdnych exekútorov došlo k nepriaznivým následkom, teda k škode na strane žalobcu, keďže sa zmenšil jeho majetok tým, že peňažné prostriedky vo výške 7 041,80 eura s príslušenstvom nezískal. Odvolací súd mal z uvedených dôvodov vykonaným dokazovaním preukázané splnenie podmienok pre vznik zodpovednosti za škodu, teda protiprávny úkon, vznik škody, príčinnú súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody a zavinenie, ktoré sa u orgánov konajúcich v mene štátu sa nevyžaduje, preto dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť a žalobe žalobcu vyhovieť a žalovaného zaviazat' zaplatiť žalobcovi sumu 7 041,80 eura.

45. Žalobca sa podanou žalobou domáhal tiež zaplataenia úroku z omeškania z tejto sumy vo výške 8,05 % ročne od 24. 03. 2015 až do zaplataenia. Podľa § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. účinného v čase vzniku omeškania výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V rozhodnom čase bola základná úroková sadzba ECB vo výške 0,05%, preto je výška úroku z omeškania 5,05%. Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania v zmysle tohto ustanovenia od 25. 03. 2015 do zaplataenia, nakoľko oznámenie žalovaného pre žalobcu o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody, ktoré žalovaný posúdil ako nedôvodné bolo žalobcovi doručené dňa 24. 03. 2015. Odo dňa nasledujúceho je teda žalovaný v omeškani s úhradou žalovanej istiny. Keďže žalobca sa domáhal úroku z omeškania 8,05% ročne a od 24. 03. 2015 (deň doručenia oznámenia o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody), odvolací súd úrok z omeškania nad 5,05% ročne a za deň 24. 03. 2015 zamietol a žalobe v ostatnej časti aj ohľadom úroku z omeškania vyhovel. Vzhľadom k tomu, že plnenie žalovaného je plnením zo štátneho rozpočtu a jeho realizácia je časovo náročná, odvolací súd vyhovel žiadosti žalovaného a lehotu na plnenie žalovanému podľa § 232 ods. 3 CSP predĺžil na 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

46. Žalobca na odvolacom pojednávaní navrhol odvolacie pojednávanie odročit' za účelom predloženia dokladov ohľadne toho, na čo sa ho dopytoval odvolací súd a ak čomu sa vyjadroval intervenient tak, aby tieto okolnosti boli zrejme. Odvolací súd tento návrh na doplnenie dokazovania zamietol, pretože žalobca mal už na súde prvej inštancie možnosť predkladať dôkazy, ktoré považoval pre posúdenie veci podstatné a pre sporové konanie platí zásada koncentrácie konania. Ohľadom týchto skutočností potom odvolací súd vychádzal z listín, nachádzajúcich sa v spise a z nepopretých alebo súhlasných tvrdení strán sporu.

47. O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán v konaní a v konaní žalobcovi priznal voči žalovanému a intervenientovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 72,98%. Žalovaná suma ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu predstavovala 11 240,37 eura a pozostávala z istiny 7 041,80 eura a úrokov z omeškania 8,05% z tejto sumy od 24. 03. 2015 do 06. 10. 2022, čo predstavuje sumu 4 198,57 eura (8,05% zo sumy 7 041,80 eura predstavuje za jeden rok sumu 56,86 eura, čo je potom za roky 2016 - 2021, teda za 6 rokov suma 339,16 eura a za obdobie 24. 03. 2015 do 31. 12. 2015 a za obdobie od 01. 01. 2022 do 06. 10. 2022, čo je 562 dní je to suma 857,41 eura). Zo žalovanej sumy bola žalobcovi priznaná suma 7 041,80 eura s 5,05% úrokom z omeškania od 25. 03. 2015 do zaplataenia, teda ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu táto suma predstavuje sumu 9 722,03 eura (7 041,80 eura + 5,05% úrok zo sumy 7 041,80 eura predstavuje za jeden rok sumu 355,61 eura, čo je potom za roky 2016 - 2021, teda za 6 rokov suma 2 133,66 eura a za obdobie 25. 03. 2015 do 31. 12. 2015 a za obdobie od 01. 01. 2022 do 06. 10. 2022, čo je 561 dní je to suma 546,57 eura), čo predstavuje 86,49 % zo žalovanej sumy a neúspech žalobcu potom predstavuje 13,51%. Celkový úspech žalobcu predstavuje 72,98% (86,49% - 13,51%). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP), a to samostatne vo vzťahu k žalovanému a intervenientovi vzhľadom na úkony žalobcu vo vzťahu ku každému z nich.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).